

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo, 5. desember 2005, vedtak sak 134-05

Klager: NN

Innklaget: KrediNor, Boks 782, Sentrum, 0106 Oslo

Saken gjelder: Om selskapet burde behandlet tre krav mot en skyldner som kommer fra samme fordringshaver, men som gjelder to forskjellige strømabonnement, som en sak. Vurdering om det er påløpt "nødvendige omkostninger".

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.klagenemnda.inkasso.no

1 Kravene

Saken gjelder 3 fakturakrav i fra en netteier (strøm) mot klager, pålydende kr. 542,50, kr. 2.735,00 og kr. 1.280,00. Alle fakturaene har fakturadato 19.01.05 og forfallsdato 08.02.05. Fakturaene refererer seg til nettleie i tilknytning til tre forskjellige abonnementer som klager har hos netteier i det samme huset.

2 Saksforholdet

Fakturaene ble ikke betalt, og sendt til KrediNor for inkasso 21.03.05. Separate betalingsoppfordringer og stengevarsel ble sendt 22.03.05 for alle tre sakene.

Etter opplysning fra KrediNor ble følgende salærberegning foretatt:

Faktura nr. 1: hovedstol kr. 542,50 - tungt salær kr. 488

Faktura nr. 2: hovedstol kr. 2.735,00 - tungt salær kr. 1.568

Faktura nr. 3: hovedstol kr. 1.280,00 - tungt salær kr. 1.280

Dersom sakene hadde blitt behandlet som én inkassosak med samlet hovedstol kr. 4.557,50, ville inkassosalæret totalt utgjort kr. 1.464.

Klager har gjort opp hovedstolen i sakene, men bestrider grunnlaget for inkassosalær. KrediNor har fastholdt salærkravet i alle tre sakene ved tre betalingsoppfordringer av 21.04.05.

Klager sendte klage til Inkassoklagenemnda 25.05.05.

3 Partene anfører

Klager bestrider grunnlaget for så stort inkassosalær. Det gjelder tre strømabonnement i samme hus, hvorav to ubebodde leiligheter med samme adresse, med samme dato, og samme fordringshaver. Han anfører at kravene burde vært slått sammen til ett krav og salæret dermed redusert.

Innklagede fastholder kravet på salær for alle tre sakene. Etter avtalt praksis med nettleverandørene behandler KrediNor hvert abonnement som en selvstendig avtale og innfordrer misligholdte krav for det enkelte abonnement som separat sak. Det er tre avtaleforhold som er nødvendig for at en kunde skal kunne få levert elektrisk strøm. Det er en tilknytningsavtale som regulerer forholdet mellom nettselskapet og eieren av den elektriske installasjonen som knyttes til distribusjonsnettet, og som gjelder hele eierens elektriske installasjon hvis dette gjelder i samme bygg. Dernest trenger kunden en nettleieavtale som regulerer bruken av distribusjonsnettet til uttak av kraft, og til sist trenger kunden en kraftleveringsavtale som regulerer de vilkår og den pris som gjelder for den leverte strøm. De to sistnevnte avtaler inngås spesifisert til det enkelte målepunkt som er tilknyttet installasjonen, slik at en abonnent kan ha flere kundeforhold/avtaleforhold med nettleverandør avhengig av hvor mange målepunkter man har, (for eksempel hus, driftsbygning, hytte osv.).

Ved mislighold av betalingsplikten etter nettleieavtalen til ett målepunkt, kan strømmen bli stengt. Separat behandling av nettleieavtalen og kraftleveringsavtalene i tilknytning til hvert målepunkt er en praksis som er til kundens fordel, da kundens mislighold av ett abonnement ikke nødvendigvis vil medføre stenging av hele anlegget. I nærværende tilfelle ble alle tre avtalene tilknyttet den elektriske installasjonen misligholdt, hvilket er spesielt. KrediNor som inkassator må behandle sakene særskilt, og hver for seg, særlig under hensyn til nettleverandørens avtalemessige pålagte vurderinger av om stenging kan medføre fare for live og helse, herunder for husdyr, dersom nettkunden har betalingsproblemer og lignende. Hver sak må behandles individuelt, ut i fra hva målepunktet inneholder (husdyrhold, livsviktig materiell og så videre), og ut i fra målepunktets beskaffenhet, for eksempel tilgjengelighet i forhold i stenging og eventuell medvirkning av nams- og rettsapparatet. Dette til forskjell fra eksempelvis tre fakturaer fra en vareleverandør, hvor kravene skal slås sammen fordi innfordringsprosessen ikke forutsetter individuell vurdering av det enkelte krav. I medhold av ovenstående er KrediNor av den oppfatning at den praksis som benyttes er overensstemmende med avtale og god inkassoskikk.

4 Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. I saken her skal nemnda ta stilling til om det er i samsvar med god inkassoskikk å kreve inkassosalær for hvert enkelt krav som er mottatt til innfordring, eller om de tre kravene burde vært slått sammen til en sak.

Utgangspunktet er inkassoloven § 17, hvor det fremgår at skyldneren ”plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader”. Spørsmålet er om inkassosalær for hvert enkelt krav er nødvendige kostnader. I Ot.prp. nr. 2 (1987-88) side 120-121 fremgår det at det må foretas en konkret vurdering:

Kostnader ved utenrettslig inndrivning kan bli ansett helt eller delvis unødvendige dersom det var absolutt på det rene at inndrivingsforsøket ikke ville lykkes. Dette ville kunne være tilfellet dersom samme eller andre krav kort tid i forveien er forsøkt rettslig inndrevet uten hell.

I rundskriv G-106/89 til inkassoloven og inkassoforskriften fra Justisdepartementet er det uttalelser av interesse for saken på side 77 om gebyr for purring, inkassovarsel og betalingsoppfordring:

Gebyrmessig erstatning kan kreves for varselet. Hvis flere krav tas med i samme varsel, kan det bare kreves erstatning for ett varsel. I hvilken utstrekning det kan kreves erstatning for flere varsler for flere krav mellom samme fordringshaver og skyldner, vil bero på nødvendighetskriteriet i inkassolovens § 17, 1. ledd. Hvis en fordringshaver har mange krav overfor samme skyldner, kan det etter omstendighetene bli ansett som unødvendige kostnader dersom ikke alle kravene tas med i ett varsel, særlig hvis kravene har en viss sammenheng.

På side 82-83 er det uttalelser om skyldnerens maksimale erstatningsplikt for utenrettslige inndrivingskostnader:

Det må tas stilling til om man står overfor ett eller flere krav. Selv om en formelt står overfor flere krav, kan det etter omstendighetene være i strid med nødvendighetskriteriet i inkassolovens § 17, 1. ledd å kreve erstatning i samsvar med maksimalsatsene for hvert enkelt krav i en situasjon hvor f.eks. en fordringshaver har mange krav mot en og samme skyldner. En slik situasjon kan føre til at innkrevingsarbeidet samlet sett blir mye enklere. Uavhengig av om en formelt har for seg flere krav, bør kravene dessuten ses under ett dersom fordringshaveren og eventuelt inkassatoren i sine kravbrev m.v. har behandlet kravene samlet. Summen av kravene slik som angitt i (forskriftenes) § 2-2 annet ledd, vil i så fall være avgjørende for hvilken maksimalsats som kommer til anvendelse.

Inkassoklagenemnda legger etter dette til grunn at fordringshaver/inkassator ikke uten videre har anledning til å beregne inkassosalær for hvert enkelt krav som mottas til innfordring fra samme fordringshaver.

Saken her gjelder tre krav for tre forskjellige abonnement. Abonnementene har imidlertid samme abonnent og samme anleggsadresse. De tre kravene har samme forfallsdato og samme frister. De ble sendt til inkasso på samme tidspunkt. Inkassator har beregnet inkassosalær for hvert av kravene. Etter det som er sitert ovenfor legger Inkassoklagenemnda til grunn at spørsmålet om kravene burde vært slått sammen ved inkassoindrivingen beror på en konkret vurdering.

Nemnda er ikke enig i inkassators syn om at reglene om stengning av strømagabonnementet er styrende for vurderingen etter inkassolovgivningen. Kravene har her så nær sammenheng at de burde vært slått sammen ved inkassoindrivingen. Selv om stengning av hvert målepunkt krever en individuell oppfølging hos fordringshaver er det etter nemndas mening ikke i samsvar med god inkassoskikk å kreve inkassosalær for hvert enkelt krav i denne saken. Dette medfører at skyldneren etter inkassoloven § 17 fjerde ledd ikke plikter å erstatte inkassokostnadene.

4 Vedtak

Klagen gis medhold. Det kan ikke kreves inkassokostnader i saken.

Iver Huitfeldt
Inkassoklagenemndas leder